

udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag samt med de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag nr. 1, 44 og 52.

Mindretallets mål for landbrugserhvervet er at give det så frie udfoldelsesmuligheder som muligt.

Konkurrencesituationen for fødevarerproduktionen tegner til at blive hårdere i årene fremover. Ikke mindst set i lyset af GATT-aftalens intentioner om at reducere den direkte støtte og eksportsubsidierne, som mindretallet støtter, vil landbrugsloven skulle give den fornødne frihed til at fremme den omstillingsproces, der er en konsekvens af de vedtagne beslutninger i EU og GATT.

Lovforslaget med de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag afspejler, at regeringspartierne vil bruge landbrugsloven til at regulere udviklingen i landdistrikterne. Dette underbygges af landbrugsministerens svar på en række spørgsmål, som er stillet under udvalgsarbejdet.

Mindretallet ønsker, at landdistrikternes forhold skal løses på en anden måde og med andre midler end gennem landbrugsloven. Der ligger allerede forslag herom på Folketingets bord, bl.a. forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (L 145) og forslag til folketingsbeslutning om en bæredygtig vækst og udvikling i landsbyer og landdistrikter (B 42).

Mindretallet lægger vægt på, at landbrugsloven ikke alene vedtages med et bredt flertal, men også, at loven er i overensstemmelse med erhvervets ønsker og behov.

For første gang i dette århundrede har de tre landbrugsorganisationer, De Danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug og Dansk Erhvervsjordbrug, fundet sammen i et fælles forslag til ændring af landbrugsloven.

Folketinget begår en historisk fejltagelse, hvis der ikke tages hensyn til denne fælles indstilling.

Mindretallet har tilsvarende bestræbt sig på at udarbejde ændringsforslag, der på den ene side viser vilje til at bøje synspunkterne mod hinanden og på den anden side tage størst muligt hensyn til organisationernes fælles indstilling.

Mindretallet har derfor stillet en række ændringsforslag, som vil kunne rette op på en del

af skævhederne i lovforslaget og skabe størst mulig enighed om loven.

Mindretallet vil også gennemføre ændringer af lovens administration, men landbrugsministeren har frarådet mindretallet at sætte dem ind i lovtæksten gennem ændringsforslag, da der er tale om retningslinjer, som mere naturligt hører hjemme i forskrifter for administrationen af loven.

Uanset lovforslagets bemærkninger til de under § 1, nr. 5, foreslåede ændringer finder mindretallet, at det ved fastsættelse af regler i medfør af den foreslåede affattelse af § 7, stk. 5, skal sikres:

at lovligt etablerede bedrifter først omfattes af skærpede krav om »egen jord« ved besætningsudvidelser på 25 dyreenheder,

at kravet om »egen jord« fraviges, for så vidt angår pelsdyrfarme og fjerkræbesætninger, og at der ikke fastsættes noget loft over antal dyreenheder, men at der fastsættes regler om, at det jordtilliggende, som harmonireglerne kræver for bedrifter over 500 dyreenheder, skal ejes eller forpagtes.

For så vidt angår fastsættelsen af regler for dispensationspraksis ved afstandsregler ved køb af ejendom nr. 2 og 3, skal der inden for afstande op til 15 km tilrettelægges en noget mere lempelig dispensationspraksis end hidtil.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallets overordnede holdning til lov om landbrugsejendomme er at sikre landmanden et økonomisk bæredygtigt grundlag og sikre, at erhvervet giver en positiv afsmittning i samfundet med hensyn til beskæftigelse og eksport.

Endvidere ønsker SF at sikre, at lovens afledte virkninger ikke får en negativ virkning på miljøet, samt at lovens udformning ikke er medvirkende til spekulationsopkøb og en uhensigtsmæssig strukturudvikling.

Mindretallet konstaterer, at strukturpresset gennem de sidste 20 år har været tiltagende ikke mindst på grund af EF's støtteordninger, ordninger, der oprindeligt var tænkt som et instrument til sikring af billige fødevarer i rigelige mængder til EF-landenes befolkninger.